Sed Cat.cos in hodiernum diem, libere, et pacifice suij, et gaudere
mirique, et orthodoxae religionis suae exercitio; Adquod
tamen et subditis Cat.cis, ac personis ecclesiasticis, Deo
domae, eremiet, qui posthac multo quietius suis sacris
operarij, bonisque ecclesijs dicata conservare poterunt, quae
facte aliquando in ista confusione non omnino sunt sine
periculo.

Et licet hoc loco allegarij queat magnima inaequalitas, quae
videbitur et inter ordines, ac status imperij, et status, vel unius
libet alterius principis provinciales subditos: in hoc tamen
casu agnoscet, quod ad vasallos, et subditos suos bonos, et
nobiles, hoc commenerit, quod isti duo ordines confessionem
Augustanam sup. ito. annos, usque adeo longe, priusque nom
nulli ex statibus Imp.ii, qui vel ante, vel post dictam pace
sicutione anno 1555. initam, et promulgatam, eam am
plexerunt, amplexi, et in dictis provincialibus conventibus contes
tati fuerunt. Ad quem utique dicimus quoniam: et parum in illo
tempore potuit ulla dare, aut modo recedere, statuis
minis cura aut diligentia intermisent, neque quicquam orientatum
aliquerit; sed potuerit Nostem S. scientem, et videntem tolerare
quod ecs quotidie in penes cuerat, et ex occasione ad hanc
quam hodie dolentes, et gementes respicimus, religionis defecto
nem, ac quantubet detestabilium sectarum collectiem, et confusio
nem redigeretur.

ad hoc

Ad hoc, ut silentio praetereamur gemola aliqua, et Principum
Catholicorum, qui et ipsi subditis suis, eam, qs amplexi sunt religio
nem i Cat.ea aliena, immo nec Augustanae confessionis et ei
consentaneam non ac stricte, neque eo certo tempus seu doctrinae
Jus retinendi, et exercendi eiusdem potestatem, et facultatem concesse
Illud certe consideratione valde dignum est, et, ad comparandum, quod
nos tuo hic egimus, non pariij ponderis, qs saepe factum Dimus
et genitor noster Silesijs et, ac Lusatijs ante multos
annos reliquerit, ac indulserit libertatem retinendi confes
sionem Augustanam, non solum in oppidis, arcibus, et alis
locis principum, baronum, et nobilium, verum et in civitatibus
illi quae immediate subiectis; et praecipue, quae Caput et
aliarum civitatum, Vratislavia; ac passim templa, et scola
instituendi, atque ea, quam nos fecimus exceptione, et limita
tione, quod utique non fecisset Princ. Imp. si et aliud fuerit potuisset
Nos vero hanc tam clementiam, et tolerantiam, ut digimus, tam
ad loca, res, et possessiones, quas barones, et nobiles, qui
Augustanam Confessionem sequuntur, possident, extinxi
mus, civitatesque et oppida, atque loca sua, ac platorum
a ecclesiis subditos, et bona in ea, non comprehendimus.

Et licet tamen post obitum Divi parentis mei recolendae memo
riae des tres ordines huius Archiducatus mei, nempe
baronum, nobilium, et civitatum, atque oppidorum, et postmodum illi
duo seorsim, magnima cum mistantia, et impetuositate ple